

Arrest

nr. 167 736 van 18 mei 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 03.04.2015 werd ingediend door:

Naam: I(...)

Voornaam: N(...)

Nationaliteit: Georgië

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3', die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;...' Artikel 40bis, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt: "Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 3°de bloedverwanten in neergaande lijn (...) of die te hunnen laste zijn (...)"

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belgische referentiepersoon. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine. Dit kan aan de hand van de voorgelegde documenten niet worden vastgesteld. Ter staving van het 'ten laste' zijn werden volgende documenten voorgelegd: bewijs van het overzeese pensioen van de partner van de referentiepersoon, bewijs van het Belgisch pensioen van de partner van de referentiepersoon, uittreksel waaruit blijkt dat de pensioenen effectief worden uitbetaald, bewijs van het overmaken van een bedrag van 2000 euro aan I(...) I(...) op 29.08.2014, factuur onroerende voorheffing van de partner van de referentiepersoon.

Aan de hand van deze documenten kan niet op afdoende wijze worden vastgesteld dat betrokkene ten laste is van de referentiepersoon. Wat betreft het ten laste zijn van in het land van herkomst werd mogelijk de overschrijving van 2000 euro voorgelegd. Er dient echter opgemerkt te worden dat niet duidelijk is van wiens rekening de 2000 euro werd overgemaakt (enkel een rekeningnummer op het uittreksel beschikbaar, niet wie de houder is van de rekening), bovendien blijkt de 2000 euro bestemd voor I.I. en niet voor betrokkene zelf. Verder ontbreekt ook elk bewijs van onvermogen van betrokkene uit het land van herkomst, zowel wat betreft haar eigendommen als het bewijs over haar inkomen in het land van herkomst (of het gebrek daaraan). Ongeacht alle andere voorgelegde bewijzen betreffende het inkomen van de Belgische referentiepersoon en de verklaringen van betrokkene naar aanleiding van de woonstcontrole e.d. dat zij studente zou zijn en ten laste is van haar ouders, kan niet worden vastgesteld dat zij reeds onvermogen was van in het land van herkomst of origine en dientengevolge in haar basisbehoeften voorzorg door financiële/materiële steun vanuit België door de referentiepersoon.

Op 17.09.2015 vroeg onze dienst (via het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek) bijkomende documenten op omdat mogelijks het 'bewijs ten laste' te vaag was omschreven op de bijlage 19ter. Betrokkene ging echter niet in op de uitnodiging van Sint-Jans-Molenbeek om kennis te nemen van dit verzoek en kwam niet opdagen op de afspraak op 23.09.2015. De Dienst Vreemdelingenzaken kan uiteraard enkel de beslissing baseren op de documenten die ter beschikking zijn in het dossier.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij onder meer de schending op van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In het derde onderdeel voert de verzoekende partij het volgende aan:

“Derde onderdeel

De bestreden beslissing stelt:

“Betrokkene ging echter niet in op de uitnodiging van Sint-Jans-Molenbeek om kennis te nemen van dit verzoek en kwam niet opdagen op de afspraak op 23.09.2015. De Dienst Vreemdelingenzaken kan uiteraard enkel de beslissing baseren op de documenten die ter beschikking zijn in het dossier”.

De bestreden beslissing kan zich niet, zonder artikel 62 van de wet te schenden, baseren op het feit dat verzoeker niet aan de oproeping van de gemeente om zich op 23.9.2015 geantwoord heeft terwijl die oproeping voor de 23.9.2015 (ten minste volgens de bestreden beslissing) enkel op 28.9.2015 aan verzoekster gestuurd werd.

Tegenpartij poogt aan uw Raad te doen geloven dat verzoekster voor 23.9 uitgenodigd werd om de nodige documenten bij het gemeentebestuur voor te leggen.

Nergens uit het administratief dossier blijkt echter dat dit het geval geweest is.

In tegendeel vroeg tegenpartij op 30.9.2015 aan het gemeentebestuur de uitnodiging om de bijkomende documenten voor te leggen officieel aan verzoekster te betekenen omdat ze bewust was van het feit dat verzoekster niet op tijd door het gemeentebestuur opgeroepen werd.”

3.2. Het standpunt dat de verwerende partij aangaande deze kwestie in haar nota had ingenomen, luidt als volgt:

“Verweerder merkt hierbij op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd uitgenodigd door de gemeente Sint-Jans-Molenbeek per brief, doch dat zij niet is ingegaan op deze uitnodiging. Het synthesesdocument van het telefoongesprek dd. 28.09.2015 vermeldt uitdrukkelijk:

“Heeft betrokkene de gevraagde documenten binnengebracht? Neen, betrokkene werd uitgenodigd de 23ste en is niet komen opdagen op de afspraak”

De gemeente heeft bovendien op 30.09.2015 wederom bevestigd dat verzoekende partij zich niet heeft aangemeld.

De vage beschouwingen van verzoekende partij alsdat pas op 28.09.2015 de oproeping aan haar werd gestuurd, vindt geen steun in haar eigen stukken (de bijlage 2 aan het verzoekschrift geeft duidelijk aan dat verzoekende partij werd uitgenodigd door de gemeente op 23.09.2013) en is volledig in strijd met de hierboven vermelde bevestiging door de gemeente dd. 28.09.2015 en 30.09.2015. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft terecht de bestreden beslissing genomen, in acht genomen de stukken van het administratief dossier en de uitdrukkelijke bevestiging door de gemeente dat verzoekende partij geen stukken had binnengebracht en zich niet eens had aangemeld.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft bijgevolg geheel terecht, na zorgvuldig onderzoek van de elementen die hem op dat ogenblik ter kennis waren, geoordeeld dat het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).”

3.3.1. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en legt aldus de formele motiveringsplicht op, specifiek voor beslissingen die werden genomen in het kader van deze wet.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Uit de repliek van de verwerende partij op het middel, blijkt onmiskenbaar dat de verwerende partij dat ook zo heeft begrepen en zij zich op dit vlak heeft verdedigd.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

3.3.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld:

“Op 17.09.2015 vroeg onze dienst (via het gemeentebestuur van Sint-Jans-Molenbeek) bijkomende documenten op omdat mogelijks het 'bewijs ten laste' te vaag was omschreven op de bijlage 19ter. Betrokkene ging echter niet in op de uitnodiging van Sint-Jans-Molenbeek om kennis te nemen van dit verzoek en kwam niet opdagen op de afspraak op 23.09.2015. De Diens Vreemdelingenzaken kan uiteraard enkel de beslissing baseren op de documenten die ter beschikking zijn in het dossier.”

De vraag die zich derhalve stelt is of de verzoekende partij op behoorlijke wijze werd uitgenodigd *“op de afspraak op 23.09.2015”*.

Het administratief dossier leert het volgende.

Met een brief van 17 september 2015 richtte de verwerende partij een schrijven aan de burgemeester van de gemeente Sint-Jans-Molenbeek, stellende:

“Gelieve de betrokkene uit te nodigen voor 25.09.2015 de volgende documenten voor te leggen:

- *Bewijzen ten laste:*
 - *een attest van het OCMW dat aangeeft of betrokkene en de referentiepersoon al dan niet OCMW steun genieten*
 - *bewijs onvermogen van de verzoeker:*
 - *bewijzen dat betrokkene niet over eigen inkomsten beschikt*
 - *en bewijzen dat betrokkene niet over eigendom beschikt in het land van herkomst*
 - *bewijs financiële steun door de referentiepersoon aan betrokkene voor de aanvraag en bewijzen ten laste op heden.*

Gelieve de betekening van dit document aan onze dienst over te maken (...). Indien betrokkene niet ingaat op uw uitnodiging binnen de drie maanden na de datum van deze brief, of indien betrokkene niet binnen de gestelde termijn de documenten voorlegt, gelieve onze dienst daar dan eveneens van op de hoogte te stellen.”

Het administratief dossier bevat niet het bewijs van betekening van de uitnodiging door de gemeente, en de verwerende partij legt een dergelijk stuk, niettegenstaande zij daar expliciet om had gevraagd, evenmin voor.

In het dossier bevindt zich een “synthesedocument telefoongesprek” aangemaakt op 28 september 2015, met de volgende inhoud:

“Inhoud van het gesprek:

Heeft betrokkene de gevraagde documenten binnengebracht? Neen, betrokkene werd uitgenodigd op de 23ste en is niet komen opdagen op de afspraak.”

Verder is ook een “synthesedocument telefoongesprek” van 30 september 2015 terug te vinden, tussen de gemeentelijke ambtenaar en de gemachtigde. Het luidt als volgt:

“Gesprekspartner: [...]; vreemdelingendienst Sint-jans-molenbeek

Inhoud van het gesprek:

Vraag; mijn collega heeft gevraagd de bijlage 20 met bevel op te stellen, mijns inziens kan dat perfect. De bijlage 19ter is inderdaad niet goed opgesteld, door de brief van 17.09 is dit rechtgezet en bent u bijgevolg gemachtigd de bijlage 20 met bevel te nemen.

Antwoord: neen dat doen we niet. het dossier was volledig binnen de 3 maanden, het is aan jullie om de bijlage 20 op te maken.

Antwoord: Het was volledig omdat niet alle nodige stukken waren opgevraagd, maar dat is rechtgezet door de brief, waardoor het geoorloofd is een beslissing te nemen. Is de brief betekend?

Antwoord: neen, mevrouw is wel uitgenodigd en per brief op de hoogte gebracht, maar heeft zich niet aangemeld.

Antwoord aan gemeente: Dan stel ik voor de brief alsnog te betekenen, zodat mevrouw ook formeel kan kennis nemen van de onvolledigheid van het dossier.

Antwoord: Daar kan ik niet over beslissen, ik geef u mijn diensthoofd door.

Antwoord van het diensthoofd: Wij zijn niet bevoegd om specifieke documenten ten laste op te vragen, in de wet of het kb zijn de documenten die u achteraf heeft opgevraagd niet vermeldt. U moet aannemen de documenten die werden voorgelegd en zelf weigeren indien u niet akkoord bent.

Antwoord aan de gemeente: ja en neen, in de bijlage 19ter is een vergissing geslopen, er staat daar niet dat men bewijzen 'ten laste' moet voorleggen, er staat dat een 'ten lasteneming' moet worden voorgelegd, een 3bis dus en dat is iets helemaal anders en niet wat wij bedoelen. Gezien het tussentijds is rechtgezet, mag het geen probleem zijn voor de gemeente om de beslissing te nemen.

Antwoord van het diensthoofd: Mevrouw, in het Nederlands wil ten lasteneming wel zeggen bewijzen ten laste, trouwens moest u er iets van kennen een bijlage 3bis kan enkel voor kort verblijf worden gebruikt. Wij zijn enkel bevoegd om te vragen wat in het kb en de wet staat, niet wat u daaronder verstaat. Mag ik uw naam dan kan ik ...

Vraag: Mijn naam is [...] en wat kan u dan?

Antwoord: Ik zal u een mailtje sturen met de vermelding van art. 52 en als dat niet volstaat zal ik contact opnemen met uw chef om te vragen of u uw werk wel weet.

Antwoord: Ik werk hier al lang hoor, ik weet wel wat ik doe. Bij het opstellen van de bijlage 19ter horen 'bewijzen ten laste' te worden opgevraagd, dat mag zeker gespecificeerd worden. Bij de beoordeling achteraf zullen wij inderdaad het geheel van de stukken bekijken, als er eentje aan ontbreekt is het inderdaad goed dat wij desalniettemin de beslissing schrijven. Dat neemt niet weg dat het goed is te specificeren wat wij van de mensen verwachten als bewijs, zo helpt u de klant. Er is nog nooit iemand in beroep gegaan tegen de manier waarop de bijlage 19ter is opgesteld.

Antwoord diensthoofd: Wij zijn er niet om de klant te helpen, wij vullen de bijlage 19ter in zoals het hoort volgens het KB. U neemt zelf de bijlage 20, zo zal het zijn. Dat is mijn standpunt.

Vraag: U weigert medewerking?

Antwoord: als u dat zo wenst te interpreteren. Wij nemen geen bijlage 20. Als u er één wenst, moet u dat zelf doen. Zo zal het zijn en niet anders."

Uit deze stukken blijkt niet onomstotelijk dat de verwerende partij werd uitgenodigd op de afspraak op 23 september 2015. Uit het synthesedocument van 28 september 2015 blijkt enkel dat de gemeentelijke ambtenaar zou hebben meegedeeld dat "betrokkene werd uitgenodigd de 23ste" en dat zij niet is komen opdagen. Uit het synthesedocument van 30 september 2015 kan evenmin iets worden afgeleid, gelet op de onduidelijkheid over de betekening en/of uitnodiging van verzoekster.

Het administratief dossier brengt dus geen duidelijkheid.

Uit de brief die door de verzoekende partij werd gevoegd bij haar verzoekschrift blijkt dat zij het volgende schrijven heeft ontvangen vanwege de gemeente, waarin wordt gesteld:

"OPROEPING

[...] Mevrouw,

Betreft:

Teneinde een belangrijke mededeling, verzoeken wij U zich zo snel mogelijk aan onze loketten aan te bieden, dit gedurende onze hierboven vermelde afspraken.

Gelieve zich te voorzien van deze oproeping evenals volgende documenten:

-paspoort

-een attest van het OCMW voor u en uw moeder dat u niet van OCMW geniet

-een bewijs dat u niet over u eigen inkomsten beschikt en dat niet over eigen [onleesbaar] beschikt in uw land van herkomst

-een bewijs financiële steun door uw moeder."

De brief is gedateerd op 23 september 2015.

Niettegenstaande uit geen enkel stuk op ontegensprekelijke wijze blijkt wanneer de verzoekende partij werd uitgenodigd om de ontbrekende stukken te bezorgen aan de verwerende partij, staat het vast dat een brief die is gedateerd op 23 september 2015 niet op diezelfde datum kan zijn bezorgd aan de verzoekende partij, laat staan dat deze brief een uitnodiging zou bevatten om zich nog diezelfde dag tot

de gemeentelijke diensten te wenden met de gevraagde stukken. De brief bevat overigens geen datum voor afspraak, slechts de openingstijden van het loket worden vermeld.

Uit het synthesedocument van 28 september 2015 blijkt dat de gemeentelijke ambtenaar heeft gecommuniceerd dat *“betrokkene werd uitgenodigd op de 23ste”*; hetgeen lijkt te slaan op de datum waarop de voormelde brief werd opgemaakt.

Uiteraard kan de verzoekende partij niet worden verweten dat er tussen de gemeentelijke diensten een Babylonische spraakverwarring is ontstaan, die heeft geleid tot het geviseerde motief. De verwerende partij daarentegen heeft haar eigen instructies -met name dat de gemeentelijke diensten de betekening van dit document [i.e. de brief waarmee de verzoekende partij werd uitgenodigd de bijkomende stukken over te maken] aan haar moest overmaken- naast zich neergelegd. Immers, niettegenstaande uit het administratief dossier niet blijkt dat dat is gebeurd, zodat de verwerende partij zich er kon van verzekeren dat de verzoekende partij daadwerkelijk en volgens haar instructies werd uitgenodigd, is zij toch overgegaan tot het nemen van de bestreden beslissing. De verwerende partij betwist verder niet dat de verzoekende partij bij fax van 1 oktober 2015 bijkomend bewijs heeft overgemaakt.

3.3.3. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat de verzoekende partij kan worden bijgetreden waar zij stelt dat het geviseerde motief niet deugdelijk is. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

3.4. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partij zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS